ŞEHİTLER YIKANMADAN MI GÖMÜLÜR ?

Sayın Prof. Dr. Süleyman Ateş, her gün severek okuduğum köşenizden çok şeyler öğrendim. Birkaç gün evvel ... Camii imamı ile konuşurken, mevzu üzerine söylediği sözler kafamı karıştırdı! Şöyle ki, şehit düşen her kim olursa olsun, yıkanmaz ve şehit olduğunda üzerinde bulunan elbiselerle veya üzerinde ne varsa onunla gömülür. Bu doğru mudur, açıklarsanız sevinirim. ..

Cevap: Avşa imamının söylediği doğrudur ama izaha muhtaçtır. Şehid, cephede savaşırken ölendir. Trafik kazasında; helikopter kazasında ölenler şehit sevabı alsalar bile asıl şehit değillerdir. Şimdi cephede savaşırken ölen Müslüman vurulur vurulmaz, üzerinden bir namaz vakti geçmeden ölmüş ise o yıkanmadan; öyle kanlı elbisesiyle birlikte gömülür. O elbisesi onun için şeref bayrağı sayılır.

Ama vurulduktan sonra üzerinden bir namaz vakti veya birkaç saat geçtikten sonra ölmüşse elbisesi çıkarılıp yıkanır, normal ölüler gibi defnedilir. İslâm İlmihali adlı eserimizde şehid hakkındaki hükümler şöyledir:

Dinde şehîd: Savaşta öldürülen; eşkıya, hırsız tarafından evinde öldürülen, üzerinde yara izi olarak savaş meydanında ölü bulunan; bir kimse tarafından haksız yere kasten öldürülen kimse şehîddir.

Dünya ve âhiret hükmünce şehîd olabilmek için Müslüman, bulûğa ermiş, büyük hadesten (hayz, nifâs ve cenabetten) temiz olmak, vurulduktan sonra yeme, içme ve konuşma gibi bir şey yapmadan ölmek şarttır. Böyle bir kimse yıkanmadan, namazı kılınıp kanlı elbisesiyle gömülür. Üzerindeki elbise kefen olmaya uygun değilse (meselâ, otla kendisini örtmüş ise) o zaman elbisesi çıkarılır, silâhı, zırhı da çıkarılır. Elbisesi sünnet kefenden az ise ilâve edilir, fazla ise fazlası çıkarılır. Ayakkabısı ve şapkası da çıkarılır. Bütün elbisesini çıkarıp başka bir kefene sarmak mekruhtur. Elbise, şehîdin üzerinde şehîdlik alâmetidir

Öldürülen kimse cünüp, hayız, nifâs halinde ise yahut çocuk, akıl hastası ise yahut vurulduktan sonra savaş alanından yaralı olarak başka yere götürülür de yer, içer, tedavi görürse veya aklı başında olarak üzerinden bir namaz vakti geçerse veya vasiyyet eder, bir şey alır, satar veya çok konuşursa bu kimse yıkanır.

Çarpışma devam ederken konuşma, yeme, içme irtisas (yaralının, canlı olarak bir yerden nakledilmesi) sayılmaz. Bunları savaş ânı geçtikten sonra yapan kimse yıkanır. Yoksa savaş ânında konuştuktan sonra da ölse yine yıkanmadan gömülür,

Ateşte yanmak, suda boğulmak, vebadan ölmek de bir mü'min için âhiret şehîdliğidir. Fakat bu kimse normal bir insan gibi yıkanır, defnedilir. Âhirette şehîdlik mertebesine erer.

Hadislerde şehid sevabı alacakları bildirilenler: Gebe veya bakire ölen kadın, sel, sar'a, humma ile ölen; evinden: çoluk çocuğundan uzak yerde ölen; yıldırım çarpmasıyla, hayvan parçalamasıyla, karın ağrısı ile, boğulmak, ev altında kalmak suretiyle ölen; Allah rızâsı için müezzinlik yapan, sâdık tüccar, karısına, çocuğuna, eli altında bulunanlara yedirip içiren ve Allah'ın emrini tatbik eden kimseleri Kıyamet gününde şehîdler mertebesine sokmak, Allah'ın üzerine bir haktır. Denize düşüp boğulan, şehîd sevabı alır. Namusuna sabrederek ölen kadın şehîd sevabı alır… (Tahtâvî'den. Ni'met-i islâm, 2/626).